

בסיעתא דשמיא

שיעורים בפרשת השבוע

הרב אליהו דיסקין שליט"א

פרשת ואתחנן

שיעור א' | תשפ"א

ניתן לשמוע בקו ישיר: 073-2951303

www.kolhalashon.com

גישה ישירה לשיעור במערכת קול הלשון
בלי לחפש ולדפדף בין השיעורים במערכת.
מתקשרים לקול הלשון במספרים הרגילים והישירים,
מקישים מיד כוכבית סולמית #
ואחריו את מספר השיעור **53007** ולסיום סולמית #

נח הראיה

שמירת העיניים

אנחנו נמצאים באמצע ימי הקיץ ובין הזמנים מתקרב, ואני רוצה להקריא דברי תרגום יונתן בן עוזיאל בפרשת מטות שיש בזה חיזוק גדול לשמירת העיניים, ואנשים מכל קצוות תבל אמרו לי שהתרגום יונתן בן עוזיאל הזה שינה להם את כל החיים!

כתוב בפסוק שאחרי מלחמת מדין אנשי הצבא באו לפני משה **ו'יאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידינו ולא נפקד ממנו איש, ונקרב את קרבן ה' איש אשר מצא אצעה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשותינו לפני ה' וחז"ל דורשים לא נפקד ממנו איש לעבירה, כתוב בחז"ל שבלעם הרשע לא שקט על שמריו, אחרי שהוא הכשיל את כלל ישראל בשיטים הוא אמר למדיינים לקשט את בנותיהם במלחמה כדי להכשיל את אנשי הצבא, האור החיים הקדוש מביא את דברי חז"ל במסכת כלה אמר רב אחאי בר יאשיה כל המפנה עצמו מעבירה אפילו הוא ישראל ראוי הוא להעלות עולה ככהן גדול על גבי המזבח, ואמרו ז"ל שכך היה מנהגם באוה מלחמה כשהיו מפשיטים תכשיטיהם היו טחין פניהם בטיט ורפש והיו פורקין נזמיהם מהם שלא יסכלו בהם, ובתרגום יונתן בן עוזיאל כתוב שאף אחד מהם לא נכשל בראיה אסורה ולא פגמו את העיניים אפילו לרגע, בזמן של מלחמה שהכל פרוץ הם שמרו את העיניים, וזה לשון התרגום **'וקריבנא דורנא לשמא דה' כיון דמסר ה' ית מדינאי בידנן וכבשנן ית ארעהון וית מדינתהון והוינן עיילין לטרקליניהון וחמיין בנתיהון יאתא חטייתא מפרנקתא וכל גבר דהוה משכח עליהון מאנין דדהב הוה שרי כליליא מן רישיהון גו' ובכל דא חס לן למיתלי עינן בן ולא איסתכלון בחדא מנהון דלא למחייבא בחדא מנהון ולא נמות במיתותא דמייתון בה רשעיא לעלמא דאת' למרות שהיו שם בנות מדיין מקושטות בכל מיני תכשיטין והם היו אנשי מחלמה בזמן של הפקרות ופריצות אף אחד לא פגם את עיניו בראיה אסורה אפילו לא לרגע, אבל עיקר העיקרים כתוב בהמשך בתרגום והמילים האלו שווים מלייארדים, מה הפירוש **'לכפר על נפשותינו לפני ה'** אומר התרגום **'ודא יידכר לן ליום דינא רבא למכפרא על נפשתי קדם ה'** הזכות הזאת ששמרנו את העיניים בזמן של נסיון היא תעמוד לנו ביום הדין הגדול והנורא לכפר על נפשותינו.****

מה זה יום הדין הגדול והנורא? כשפולשתים נלחמו בישראל בסוף ימי שאול והיה נראה שהמערכה אבודה, שאול לא נענה לא בנביאים ולא באורים ותומים, ובצר לו הלך שאול לבעלת אוב בעין דור

עלה ראש הפסגה ושא עינך גו' וראה בעינך - משה רבינו ביקש מהקב"ה להיכנס לארץ ישראל והקב"ה אמר לו להיכנס אתה לא יכול אבל לראות בעיניים אתה יכול, רואים מכאן כמה גדול הכח של הראיה, התחליף של הכניסה לארץ ישראל היה **'וראה בעינך'**, כך כתוב גם בפסוקים לפני פטירת משה **'הראתיך בעינך ושממה לא תעבור'** הראיה של משה רבינו היתה במקום הכניסה לארץ ישראל.

הגמרא בשבת לה. אומרת הרוצה לראות בארה של מרים יעלה לראש הכרמל ויראה כמין כברה בים וזה בארה של מרים, **מורי ורבי הגרי"ש זצוק"ל** שאל - הרי הגמרא זה לא מדריך טיולים לבין הזמנים... בשביל מה הגמרא מספרת לנו כזה דבר? וביאר שרואים מכאן שלראות את בארה של מרים משפיע הרבה קדושה ויראת שמים לנשמה, ביארנו לפי זה פשוט **במגילה דף ו.** יש מאן דאמר רקת שמה ולמה נקרא שמה רקת שטובה ראייתה, ובפשוטו לומדים שיש שם נופים יפים, אבל לא רחוק לומר שטובה ראייתה זה כי יש שם את ימה של טבריא שאפשר לראות שם את בארה של מרים, והראיה של בארה של מרים מוסיפה קדושה וכמו שביארנו.

החיבור שבא על ידי ראייה

כשאדם רואה דבר הוא מתחבר אליו, רב אמר האי דעדיפנא מחבראי דחזיתיה לר' מאיר מאחוריו, לראות אדם גדול זה דבר שמביא קדושה, כתוב שלהסתכל על אותיות של ספר תורה משפיע קדושה על האדם, **המשגיח ר' דן סגל שליט"א** מביא תמיד את דברי הספורנו בפרשת ויחי, כתוב בפסוק **'ועיני ישראל כבדו מזוקן לא יוכל לראות ויגש אותם אליו וישק להם ויחבק להם'** ומה הקשר בין תחילת הפסוק לסופו? **מבאר הספורנו:** כדי שהברכה תחול צריך שיהיה חיבור בין המברך למתברך, ואם הוא היה יכול לראות היה נעשה חיבור על ידי הראיה וכך הוא היה יכול לברך אותם, אבל מכיון שהוא לא היה יכול לראות היה צריך להגיע לויחבק להם וינשק להם, ומבואר מכאן שאם היה לו את הכח של הראיה הוא לא היה צריך את הכח של חיבוק ונישוק כי החיבור שיש על ידי ראייה הוא יותר גדול, **זה הכח הגדול של ראייה לטב ולמוטב,** מי שרואה ראיות אסורות זה מתחבר אליו לנפש, ומאידך לראות דברים קדושים מקדש את הנפש, כל ראייה של קדושה מקדשת את הנפש, כל דבר משפיע.

דבר, אבל בשמירת העיניים זה מסוכן מאד - בכתר ראש אות קלה' מזהיר ר' חיים ולו'ינער בשם הגר"א לא להילחם בהסתכלות בעריות בצורה כפייתית, וזה לשונו 'הסתכלות עריות ושיחתן, אמר: זה הכלל כל מה שיגדור את עצמו ויפרוש מראיה, אחר כך אם יראה ויביט יבער בו היצר כאש, אלא כשדעתו לילך בשוק יתפלל ויבקש רחמים לכל יכשל חס ושלוש בשום דנדוד חטא והרהור עבירה' עד כאן לשונו, ובכל מקום צריך להיזהר לפי ענינו, יש מקומות שלא כדאי בכלל ללכת לשם, יש מקומות שאפשר להוריד את המשקפיים, אבל לא בכפייתיות.

תפילת משה להיכנס לארץ ישראל

אתה החילות להראות את עבדך גו', **אעברה נא ואראה גו'** - בספר קול יהודה מביא מדרש שאתה החילות זה מלשון לא יחל דברו, ומשה רבינו אמר לקב"ה אתה החילות את נדרי שנדרתי ליתרו שלא אצא ממדין, והפשט הפשוט במדרש הוא שכשם שויתרת וביטלת את השבועה שלי כך תבטל את השבועה שלך, אבל הוא מבאר על פי הגמרא בסוף פרק המדיר שר' יהושע בן לוי היה ידיד של מלאך המות, ולפני פטירתו הוא ביקש ממלאך המות שיראה לו את מקומו בגן עדן, וכשהוא הגיע סמוך לגדר של גן עדן ר' יהושע בן לוי קפץ לתוך גן עדן ונשבע שהוא לא יוצא משם, והקב"ה אמר לבדוק אחריו שאם אף פעם הוא לא נשאל בבית דין על שבועה אי אפשר לבטל את השבועה שלו, וכך היה בדקו וראו שהוא לא נשאל והוא נשאר בגן עדן, אומר משה רבינו לקב"ה **אעברה נא ואראה את הארץ הטובה** אני רוצה להיכנס לארץ ישראל לרגע אחד ולצאת, ואל תחשוש שאני יעשה את ההתחכמות של ר' יהושע בן לוי שמיד אחרי שאכנס אשבע שאני לא יצא מארץ ישראל, כי השבועה הזו מועילה רק אם אף פעם לא נשאלו על השבועה, ואתה החילות אתה הרי התרת לי את השבועה שנשבעתי ליתרו, ואם כך **אעברה נא ואראה** אין לך מה לחשוש.

אל תוסף דבר אלי עוד

ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה - מה הפירוש 'אל תוסף'? מבאר הגר"א שבזוהר כתוב שלמשה רבינו היתה קבלה שאם מזכירים בתפילה פעמיים 'נא' התפילה לא חוזרת ריקם, ומשה רבינו השתמש בקבלה הזו כשמרים נצטרעה וביקש 'א-ל-נא רפא נא לה', וכאן הוא כבר ביקש **אעברה נא** אמר לו הקב"ה 'אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה'

ואמר לה לעלות את שמואל, וכתוב בפסוק [שמואל א כח יג] **'ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עולים מן הארץ'** ומביא רש"י שם דברי חז"ל בחגיגה אלהים שנים משה ושמואל, שנתירא שמואל שמא אני מתבקש בדין והעלה משה עמו, ובגמרא שם כתוב שהוא הביא את משה להעיד שהוא קיים את כל התורה כולה, וזה מה ששמואל אמר אחר כך לשאול **'למה הרגזתני להעלות אותי'** שמואל היה בחרדה מיום הדין הגדול והנורא.

שמירת העיניים הצלה ליום הדין!

רבותי, נורא נוראות! אם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו אזובי הקיר, שמואל הנביא ששקול כמשה ואהרן הוא אומר למה הרגזתני, כזו אימה ופחד, חרדה נוראה, מה אנחנו נעשה? לשמואל היה עצה להביא את משה להעיד עליו, אנחנו גם נוכל לעשות את זה? דבר ראשון אני לא חושב שכל מי שמזמין את משה רבינו להעיד הוא מגיע, אבל גם אם נעשה פרוטקציה ונצליח להביא אותו להעיד עלינו, מה הוא יוכל להעיד עלינו? הוא יוכל להעיד שקיימנו את כל התורה כולה? איזו עצה יש לנו ליום הדין? איך אנחנו נזכה בו? **נותן לנו התרגום יונתן עצה נפלאה - 'ודא יידכר לן ליום דינא רבא למכפרא על נפשתן קדם ה' מי שרוצה שניגור ליום הדין כשהוא יוצא לרחוב ויש לו נסיון של שמירת העיניים אם הוא שומר על עצמו הוא קונה זכות להינצל ביום הדין, הרחוב של היום הוא נורא! הרב שך** אמר שכשהוא היה צעיר בשבעים שנה בוילנא לא היה נסיונות של שמירת העיניים כמו שיש היום ביום אחד ברחוב רבי עקיבא בבני ברק, למה הקב"ה עשה את זה? הוא רוצה שאנחנו נוכל לתקן ולשמור את העיניים ולהרויח מלייארדים.

אנחנו מבקשים בתפילה **'ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים'** בפסוק כתוב **'כי עין בעין יראו בשוכך ה' ציון'** צריך זכות לראות עם העיניים, אבל לא כולם יראו! מי שפוגם את העיניים פוגע בעיניים הרוחניות שלו והוא לא יזכה לראות, והעצה לזכות לראות בשוכך ה' ציון היא לשמור על קדושת העיניים.

כל התגברות קטנה זה זכויות עצומות בלי סוף, כתוב שכל פעם שאדם עומד בנסיון זה עת רצון והשמים פתוחים לשמוע את התפילות שלו, זה נכון על נסיון של בין אדם לחבירו ונכון על כל סוג של נסיון.

כפייתיות בשמירת העיניים מסוכנת מאד!

וכמו כל דבר צריך לדעת איך לעשות את זה, יש כאלו שעושים את זה בכפייתיות ועצבים וזה מאד לא בריא, דבר ראשון כל דבר כפייתי הוא לא בריא לנפש ככה זה בתורה ככה זה בתפילה וככה זה בכל

בעצם היום הזה, בכניסת נח אל התיבה, במילת אברהם, וביציאת מצרים, על נח כתוב שליציני הדור אמרו שכשנח ירצה להיכנס לתיבה אנחנו נמנע ממנו להיכנס אמר הקב"ה בעצם היום הזה אני מכניסו ואף אחד לא יכול לעכב, וכך גם באברהם אבינו ליציני הדור אמרו שהם ימנעו ממנו למול אמר הקב"ה בעצם היום הזה נראה מי מפריע לו, וכך גם ביציאת מצרים ובמיתת משה, שאל ר' חיים שמואלביץ בשלמא בנח הקב"ה מראה לנו את הגבורה שלו איך שכל הנפילים לא הצליחו למנוע ממנו להיכנס לתיבה, וכן במילת אברהם וביציאת מצרים, אבל מה הגבורה של הקב"ה במה שמשה רבינו מת בעצם היום הזה? מי יכול להפריע למשה רבינו למות שיש גבורה מיוחדת לעצור אותם? ביאר ר' חיים שכלל ישראל התפללו שמשה רבינו לא ימות, ולתפילה יש כזה כח שהיה צריך גבורה מיוחדת של הקב"ה שהתפילה כאן לא תועיל.

אלוקים קרובים אליו

ועל הכח הגדול של תפילה אנחנו לומדים בהמשך הפרשה, כתוב בפסוק 'כי מי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו כה' אלוקינו בכל קראינו אליו' על תפילה כתוב בחז"ל שהיא מהדברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם, בירושלמי בפרק הרואה כתוב מן הארץ עד לרקיע חמש מאות שנה, ובין רקיע לרקיע עוד חמש מאות שנה, ובכל זאת כשאנחנו מתפללים אל הקב"ה הוא נמצא לידינו, 'קרובים אליו בכל קראינו' על חנה כתוב 'וחנה היא מדבר על ליבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע' אומר הירושלמי כאדם שמדבר לאזני רעהו, אלוקים קרובים אליו למרות כל המרחק, אדם בזמן התפילה מרגיש שהוא נמצא כאן בארץ והקב"ה נמצא למעלה בשמים, אבל האמת היא שהקב"ה נמצא לידך כאן ועכשיו! שיותי ה' לנגדי תמיד כמו מפה לאוזן, לכן מתפללים שמונה עשרה בלחש כי הקב"ה נמצא כאן קרוב ואנחנו לוחשים לו באוזן.

הקב"ה נמצא כאן ועכשיו

אנשים חושבים היום שלדבר עם הבורא עולם זו המצאה של ברסלב, זה האל"ף בי"ת של יידישקייט! והחזון איש אומר לנו שבלי זה 'ליבו ריחק ממני', בלי זה אין קשר עם הרבש"ע, אני יספר לכם סיפור קטן קטן על מרן הסטייפלער זיע"א ובעיני זה סיפור גדול גדול - היה בבני ברק יהודי בשם ר' יוסף לב זצ"ל הוא היה מהתלמידים של ר' שמעון בגרודנא, והוא עבר את השואה ואת המחנות ובהמשך החיים הוא התגורר בבני ברק ולמד אצל הסטייפלער, סיפר לי בנו שפעם אחת הוא הכניס קויטל לסטייפלער שאביו סובל ממחלה בלב שיתפלל עליו, והסטייפלער קרא

אל תגיד עוד פעם את המילה נא כי אני יהיה חייב לקבל את התפילה שלך.

בקובץ שיעורים על מסכת קידושין אות קלב' מביא מהמהרי"ל דיסקין על פי מה שכתוב בגמרא דך כב' על הפסוק ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדוני את אשתו ואת בני לא אצא חפשי 'אמר יאמר' עד שיאמר וישנה, ובמדרש כתוב שמשה רבינו אמר לקב"ה אהבתי את אדוני זה הקב"ה, את אשתי זו כנסת ישראל כו', לכן אני רוצה להיכנס לארץ, אבל יש תנאי עד שיאמר וישנה, אמר לו הקב"ה 'אל תוסף דברי אלי עוד בדבר הזה' אם תגיד עוד פעם תתקבל הטענה שלך.

יש עוד דרך מפורסמת - ידוע שמשה רבינו התפלל תקטו' תפילות כמנין 'ואתחנן', ואם הוא היה מתפלל עוד תפילה אחת היה מובטח לו שתפילתו תתקבל, אמר לו הקב"ה 'אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה' אם תתפלל עוד תפילה אחת אני אהיה מוכרח לקבל את התפילה שלך, ומכאן המקור לסגולה שמי שמתפלל תקטו' פעמים מובטח לו שתפילתו תתקבל.

במדרש כתוב על מקום המקדש לא כאברהם שקראו הר לא כיצחק שקראו בשדה אלא כיעקב שקראו בית, מבארים הקדמונים שכל 103 זה מנין ומחיצה בפני עצמו כמנין מחנה, אברהם אבינו קראו 'הר' הר עם הכולל זה 206 וזה פעמיים 103, שאברהם אבינו עשה שני מחיצות לבית המקדש, יצחק אבינו קראו שדה שזה 309 שלש פעמים 103 שיצחק הוסיף עוד מחיצה לבית המקדש, יעקב קראו בית שזה 412 ארבע פעמים 103 שהוא הוסיף מחיצה רביעית, ו'ואתחנן' זה 515 חמש פעמים 103 שמשה רבינו עשה את הגג של בית המקדש.

לתפילה יש כח טבעי להתקבל

ופשוטו של מקרא 'אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה' אל תמשיך לבקש, ולכאורה יש כאן פלא - ילד נודניק מבקש מאמא שלו עוד פעם ועוד פעם האם האמא אומרת לו אני מבקשת ממך אל תבקש ממני עוד פעם?? אמא אומרת לו אברימלה לא יעזור לך כמה שתבקש אנחנו החלטנו שלא, ולמה הקב"ה אומר למשה אל תוסף? הוא היה צריך לומר לו כבר נגזרה גזירה ואין דרך לבטל אותה, רואים מכאן שתפילה זה לא סתם בקשה למילוי המשאלות, הקב"ה הטביע כח בבריאה שתפילה חייבת לפעול ואם משה רבינו היה מתפלל עוד תפילה הוא היה נכנס בכח לארץ ישראל, וזה מה שהקב"ה ביקש ממנו אל תיכנס בכח.

את היסוד הזה אמר הגר' חיים שמואלביץ זצ"ל בסוף פרשת האזינו, כתוב במיתת משה 'בעצם היום הזה' אומרים חז"ל שיש עוד שלש מקומות שכתוב בהם

גזירה על עצירת התפילות

במשנה בתענית כתוב הגיע שבעה במרחשון ולא ירדו גשמים התחילו היחידים מתענים שני וחמישי ושני, עברו אלו ולא נענו בית דין גוזרין עוד תעניות על הציבור, עברו אלו ולא נענו כו', עברו אלו ולא נענו כו', ולכאורה הרי התענית היא על מה שלא יורדים גשמים והיה צריך להיות כתוב עברו אלו ולא ירדו גשמים כמו שכתוב בתחילת המשנה, כתוב כאן יסוד גדול - התעניות הראשונות זה על עצירת הגשמים אבל כל שאר התעניות הם על עצירת התפילות, זה על ה'לא נענו', כשם שעצירת גשמים זה גזירה על העולם כי סדר הטבע הוא שבכל שנה יורדים גשמים, כך עצירת התפילות זה גזירה על העולם שהתפילות לא נענו, מי יודע איזה חרון אף יש על העולם שמחמתו התפילה לא מתקבלת.

הגמרא בברכות אומרת כל הסומך גאולה לתפילה מובטח לו שהוא בן עולם הבא, מבאר הרבינו יונה שבגאולה לא מוזכר רק גאולת מצרים, בגאל ישראל אנחנו מחזקים את האמונה שהקב"ה עונה לעמו ישראל בעת שועם אליו, ובלי שמחזקים בלב את ההרגשה והידיעה הזו אי אפשר לעמוד ולהתפלל, רק אם יודעים שהקב"ה שומע לתפילה, מקבל את התפילה, עוזר ומושיע לכל הבוטחים בו, רק ככה אפשר להתפלל.

חז"ל אומרים שנים עלו למיטה זה התפלל ונענה וזה התפלל ולא נענה, זה התפלל תפילה שלימה וזה התפלל תפילה שאינה שלימה, מבאר רש"י שתפילה שלימה זה בכונה שלימה בכל ליבו, תפילה בכונה זה ההרגשה שהקב"ה הוא כל יכול, הוא רוצה לתת לנו, וככל שיש יותר אמונה בכח התפילה התפילה מתקבלת.

סיפר יהודי שעושה הסעות מעיר לעיר וכיוצא בזה, שפעם אחת ביקש ממנו משהו שיעזור לו בתחנה ליד אשדוד והוא הסכים לעשות עצירה במקום שבדרך כלל הוא לא עובר בו, ושם בתחנה עוצרת אותו אשה תימניה עם סלים ושואלת אותו האם במקרה אתה מגיע לנתניה? והוא אמר לה כן את יכולה לעלות, והוא שאל אותה מה את מחכה פה? הרי אין כאן שום אוטובוס שמגיע לנתניה? והיא סיפרה שהיה משהו שלקח אותה עד לכאן וכשהיא שאלה איך מגיעים לנתניה אמרו לה שצריך לעבור כביש ולנסוע בחזרה לאשדוד ומשם לקחת אוטובוס לנתניה, אמרתי לעצמי איך אני יעשה את כל הדרך הזו יש לי אופציה הרבה יותר פשוטה אני יתפלל לקב"ה ויגיד לו אני אשה זקינה עם הרבה סלים תסדר לי מכאן הסעה לנתניה, והקב"ה שמע לתפילה שלי ושלח לי הסעה... היא לא הרגישה שהיא מספרת כאן מופתים אלא

את הפתק ולפני שהוא הספיק לגמור לקרוא הוא נאנח ואמר: אוי טאטע, האב רחמנות אויף ר' יוסף [אוי אבא תרחם על ר' יוסף], כל כך הרבה הוא עבר בחיים כמה הוא עוד יכול לסבול, ומה יש בסיפור הזה? כשבאים אלינו לבקש להתפלל על חולה רח"ל אנחנו רושמים את השם על פתק ומכניסים לכיס ואומרים בלי נדר אני יזכיר את זה ברפאינו או בשמע קולינו, ואם ירצה ה' במוצאי שבת אני יהיה בכותל אני יזכיר אותו שם, ואם בערב ראש חודש אני יסע למירון אני יתפלל עליו אצל ר' שמעון, זוהי התגובה של האיכפתיים שבינינו, אבל הסטייפלער בלי שום הכנות מיד הוא מתפלל לקב"ה, הוא יודע שהקב"ה נמצא כאן ועכשיו, ככה יהודי צריך לחיות, יש משפט '**צריך לקרוע את השמים בתפילות**' וזה ודאי נכון, אבל עד שאתה קורע את השמים בתפילה תדע שהקב"ה נמצא בכל רגע ורגע כאן לידך, אתה צריך רק לפנות אליו ולדבר איתו, לבקש ממנו.

הקב"ה מקשיב לכל תפילה

ובפסוק כאן כתוב עוד יסוד גדול בתפילה '**בכל קראינו אליו**' אצל כלל ישראל יש מעלה של '**בכל קראינו**' הקב"ה מקשיב לכל תפילה '**קרוב ה' לכל קוראיו**' יש רק תנאי אחד '**לכל אשר יקראוהו באמת**' להתפלל בכונה בהרגשה של עומד לפני המלך, להאמין שהכל מהקב"ה, הוא היחיד שיכול לתת לך, והוא באמת רוצה לתת לך, זה נקרא 'יקראוהו באמת', הקב"ה שומע תפילה הוא '**עונה לעמו ישראל בעת שועם אליו**' אנחנו רק צריכים להאמין בזה.

יש לנו טעות בהשקפה, כשאדם מתפלל והוא רואה ישועה הוא כותב את זה בפנקס המיוחד של המופתים, וכמה אנחנו רחוקים מהאל"ף ב"ת של תפילה, כשתפילה מתקבלת זה לא מופת! זה הטבע הרגיל של תפילה שהקב"ה עונה לחש, כשאדם מתפלל והתפילה לא מתקבלת זה שינוי טבע, כל פעם שתפילה לא מתקבלת צריך לבדוק למה היא לא התקבלה, בגמרא בראש השנה כתוב שגזר דין שיש עמו שבועה אי אפשר לבטל אותו על ידי תפילה, צריך להתפלל תפילה שלימה בכונת הלב והקב"ה מקשיב, כל אחד ואחד שמתפלל הקב"ה עונה לו, גם מי שחוטא ופושע הקב"ה שומע את תפילתו 'לכל אשר יקראוהו'.

ונביא לזה כמה ראיות - בפסוק באיכה כתוב '**גם כי אזעק ואשוע שתם תפילתי**' **'סכותה בענן לך מעבור תפילה'** הנביא כאן מקונן ובוכה על החורבן, הוא בוכה על הגזירה הנוראה של סתם תפילתי, היה גזירה מיוחדת בחורבן שהשמים יהיו סגורים מלשמוע תפילות, היה צריך שינוי טבע בשביל שהתפילות לא יתקבלו.

מה אני בחינם אף אתם בחינם

ראה לימדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר ציוני ה' אלוקי - דרשו חז"ל מה אני בחינם אף אתם בחינם, כמו שהקב"ה לימד אותי בחינם כך אתם תלמדו תורה בחינם, וההיתרים לקחת שכר על הלימוד זה שכר שימור, שכר בטלה, שכר פיסוק טעמים, ולכאורה היום בישיבה גדולה לא שייך שכר שימור ולא שכר פיסוק טעמים, ואפילו שכר בטלה לא תמיד שייך כי המלמד לא היה יוצא לעבוד, ואולי היום המשכורות לרמ"ם זה החזקת עמלי תורה.

ומפורסמת הקושיה שכתוב בפסוק **'אמת קנה ואל תמכור'** ואיך אפשר לשלם כסף על לימוד תורה הרי מכשילים את הרב באיסור לקחת כסף, **וביאר בזה מו"ר הגרי"ש אלישיב** שאין איסור לקחת שכר על לימוד תורה, אלא יש מעלה מיוחדת של מה אני בחינם אף אתם בחינם, ומי שלוקח כסף לא עובר עבירה אלא הוא מפסיד את המעלה הגדולה ללמד בחינם, ויש שלש דרגות - מי שלא מלמד בכלל, מי שמלמד בשכר, מי שמלמד בחינם, וכשמשלמים לרב"ה שילמד אותך לא מכשילים אותו בלפני עיור מכיון שבלי זה הוא לא היה מלמד בכלל.

כמעשים שבכל יום ביקשתי וקיבלתי, מי שחי ככה תמיד הוא מקבל מה שהוא מבקש, מי שיש אמונה פשוטה שהקב"ה עונה לכל קוראיו הוא זוכה שהקב"ה ישמע את תפילתו.

מעלת תפילת ותיקין

אגב - ר' חיים קנייבסקי בארחות יושר מביא מר' יהונתן אייבשיץ שאם כלל ישראל היו זוכים ביום של החורבן להתפלל ותיקין בית המקדש לא היה נחרב, ומכיון שהיתה גזירה שצריך להיות חורבן הקב"ה עשה שבכל התקופה של החורבן היו בבוקר עננים ולא הצליחו לכוין את הנץ, וזה הפשט בפסוק 'סכותה בענן לך מעבור תפילה' שהקב"ה סיכך את השמים בעננים כדי שלא יוכלו להתפלל נץ, רואים מכאן כמה גדולה המעלה של תפילת ותיקין, **ר' יצחק אייזיק חבר** כותב שמי שזוכה להתפלל ותיקין בכותל המערבי זה התפילה הכי גבוהה, זה שילוב של שלשה דברים יחד, סמיכת גאולה לתפילה, ותיקין, וכותל מערבי שלא זזה משם שכינה מעולם, ושלשת הדברים האלו מעצימים ומגבירים אחד את השני.

הגר"א באיגרתו כותב לבני ביתו שלא יצטערו שהוא עולה לארץ ישראל כי הוא הולך לירושלים שהיא חמדת עליונים ותחתונים, ואני יגיע לשער השמים ואתפלל עליכם, הוא ניחם אותם על מה שהוא הולך להיפרד מהם לתמיד במה שהוא התפלל עליהם בכותל המערבי, זה הכח הגדול של תפילה בכותל המערבי.

להצטרפות לקבלת השיעורים והגליונות:

@ 2132817@gmail.com

050-9127078

